

Sensorveiledning for semesteroppgaver og hjemmeeksamener på MA-nivå (unntatt masteroppgaven)

Gode besvarelser oppfyller nedenstående krav og gis karakteren C.

En god besvarelse er et faglig essay som besvarer den gitte oppgaven på en god måte, og retter seg mot en akademisk leser som ikke er ekspert på temaet. Et slikt essay inneholder en innledning som presenterer tematikken og kandidatens prosjekt, herunder en problemformulering som presiserer den gitte oppgaven nærmere. I en god besvarelse er problemformuleringen faglig relevant, begrunnet og presist formulert. Videre vil innledningen i en god besvarelse presentere essayets struktur (ev. avvik fra oppgavetekstens struktur, bør begrunnes), i tillegg til å presentere det primære kildematerialet (dvs. originaltekstene) for leseren. Innledningen i en god besvarelse bør også begrunne kandidatens valg av perspektiv, kildemateriale o.l.

I hoveddelen i en god besvarelse vil kandidaten veksle mellom å redegjøre, tolke/analysere og diskutere/drøfte/sammenlikne. En god besvarelse vil inneholde både parafraaser i tillegg til direkte sitater (både lange og korte) fra originaltekstene, og kommentarer/diskusjoner av sitatene. Videre vil hoveddelen i en god besvarelse også inneholde metakommuniserende delinnledninger og delavslutninger/-konklusjoner/-oppsummeringer slik at besvarelsen får en rød tråd. Det innebærer at oppgavens deler henger sammen, at oppgaven har en helhetlig struktur og ikke bare består av mange deler som behandler temaet på ulike måter.

En god besvarelse vil kontekstualisere originaltekstene, tematikken og problemstillingen som behandles i essayet. I en god besvarelse vil kandidaten normalt benytte både originaltekster og sekundærlitteratur, men bevarelsens viktigste kilder vil alltid være originaltekstene (uansett om oppgaveteksten eksplisitt ber om det eller ikke). Kandidaten kan om ønskelig trekke inn litteratur (både originaltekster og sekundærlitteratur) utover pensum, men kan ikke velge bort pensumlitteratur.

Kandidaten vil i avslutningen i en god bevarelse oppsummere oppgavens delkonklusjoner for deretter å konkludere i lys av problemformuleringen og det overordnede prosjektet som ble gitt av oppgaveteksten.

I en god besvarelse vil alle originaltekstforfattere angis med leveår og originaltekster angis med opprinnelig utgivelsesår. Kandidaten vil anvende nødvendige faguttrykk og forklare disse begrepene første gang de anvendes.

I en god besvarelse vil kandidaten oppgi alle kildene som anvendes i tråd med fagets konvensjoner (fotnoter som oppgir forfatterens navn, verkets tittel, og sidetall), og ha med en alfabetisk ordnet litteraturliste hvor alle kildene angis fullstendig, som også må oppgi oversetterens navn. En god besvarelse viser at kandidaten behersker konvensjonene for å skille mellom ulike typer kilder (artikkel i tidsskrift, monografi, artikkel i antologi). For kilder som konvensjonelt bruker en annen type sidehenvisning enn sidenummer, vil kandidaten ha satt seg inn i slike konvensjoner og anvende dem.

I en god besvarelse vil det fremgå at kandidaten behersker bruk av kursiv. En god besvarelse vil ha et ryddig layout i tråd med fagets konvensjoner. Oppgaveteksten og eventuell tittel plasseres øverst på første tekstsider. En god besvarelse viser at kandidaten behersker å skrive et essay på alminnelig godt og korrekt norsk.

En god besvarelse svarer på det den gitte oppgaveteksten spør om i lys av kandidatens presiserte problemstilling.

Gode besvarelser oppfyller ovennevnte krav og gis karakteren C.

Hvis flere av ovennevnte krav ikke oppfylles vil besvarelsen anses som middels god (D) eller svak (E). Hvis mange av de ovennevnte kravene ikke er oppfylt vil besvarelsen anses som for dårlig til å kunne aksepteres (F).

Svært gode besvarelser (A eller B) vil i tillegg til ovennevnte krav vise selvstendighet, refleksjon og originalitet. Svært gode besvarelser vil også reflektere teoretisk-metodisk over problemformuleringen og/eller den tematiske kontekstualiseringen. Svært gode besvarelser forholder seg bevisst til oversettelser og diskuterer om nødvendig bruk av norske ord for utenlandske begreper og uttrykk (f.eks. *paideia*, *arete*, *virtu*); hvis oppgaven er basert på nærlesing og kandidaten ikke behersker originalspråket, vil svært gode besvarelser sammenlikne ulike oversettelser.

Det henvises videre til "karakterbeskrivelse for idéhistorie" på emnets nettside.